

RUDNIK STAKLA

GORAN MILAKOVIĆ

SADRŽAJ

JELENKRV	5
frizbi	6
prijelomna	7
jesen	8
krotitelj vrabaca	9
salve regina	10
proglas	11
djetelina	12
molitva	13
preko noći	14
tražim szymborsku	15
porinuti	16
merlinka	17
nestvarna djevojčica	18
oklopni milakovići	19
majka	20
minima moralia	21
anikosonet	22
krizanteme	23
hästliv	24
i u raju gospodinovi skitaju rafali	25

tenis sviju protiv svih	26
rudnik stakla	27
sinovi materije	28
breza	29
juli	30
novembar	31
majalisa halt više nema	32
pierre menard, pisac quijotea	33
srijemski limes	34
tri značenja fuge u županji	35
kako se moj otac sjeća drniša	36
vukovar	37
goldmund	38
djed	39
dostavljač novina	40
semantičke klizaljke	41
prosjakim na kolodvoru u novom sadu i ne znam više kako	42
pismo	43
pedersky marš	44
priča	45
 SNOVI	 47
<i>sanjam neku problematičnu osobu</i>	48

<i>sanjam da pišem poeziju sa zapletom u ubojstvu</i>	49
<i>sanjam, pod nekim planinama dok hodam</i>	50
<i>sanjam da imam dobro utvrđen bunker</i>	51
<i>sanjao sam džemala bijedića</i>	52
<i>sanjam police pune</i>	53
<i>sanjam novi ormar za hodnik</i>	54
<i>tko se još sjeća rafaela lemkina?</i>	55
<i>sanjam da tata i ja nekim dostavnim vozilom, biciklima</i>	56
<i>sanjam da je netko pred ulazom jutros</i>	57
<i>u snu su krećili</i>	58
<i>sanjam da me lela i brane zovu kući</i>	59
<i>sanjam trenutak kad je netko</i>	60
<i>sanjam da spašavamo nasip</i>	61
<i>sanjam da sam na utrci hrtova</i>	62
<i>sanjam odvija se prevrat na nebu</i>	63
<i>u autobusu na liniji</i>	64
<i>pisati pjesmu</i>	65
 O autoru	 66
Impresum	67

JELENKRV

FRIZBI

očajan sam i nespokojan frizbijaš
žalosti me što loše bacam frizbi

u mojim smotanim pokretima
komplicira se jednostavna fizika

gubi se u zraku ravnomjeran lebd
i frizbi postaje kretenski projektil

koji prebrzo tone na muhama
ili besciljno pluta po svjetlosti

kad u lošem lebdu vidim svoj frizbi
neka mi se tuga nahvata na srce

neko nepremostivo stanje planktona
kao da sam mladost zaboravio na jezeru

sa razvalina dlana pozivaju nas ipak
da svakako ne odustajemo da je život

dublja gajba i da za sve ima
dovoljno friške djeteline

PRIJELOMNA

u šumama ljudi pucaju na jelene
prospu mozak jelenu
istope u salo

u šumama ljudi jedu žive jelene
puši se iz jelena
jelenkrv

u šumama ljudi na jelena vješaju
svoje jakne i svoje zube
zabiju u jelena
žvaču jelena

uzmu malo jelena
pa bace mačkama

u šumama ljudi uče svoju djecu
da režu uši jelenima
i kako se jelenu izvadi bubreg

u šumama ljudi u šumama jeleni
njihovo potomstvo grize

JESEN

grad se dijeli na one koji kolju svinje
i one koji kolju ništa

oni koji kolju ništa ili su za sir
ili im se gubi svaki trag
u ontologiji

oni koji kolju svinje se ne dijele
oni su svi zajedno pod jastukom
drže svetog antuna i radosno
pod plehovima pucketaju prstima

tu se štima rezidba izvode pokreti
uči mudrosti pjesmi običaju
kalibrira na vrhu noža
nicht-ich

svinja drži tercu

KROTITELJ VRABACA

tamo gdje me kao dijete živom
rukom naučio hvatati muhu
i koješta baš ništa drugo
moj otac u hodu pljuje pluća
crni konac oko zgloba veže

tamo gdje svi nešto drugo znaju
on zna tko je majakovski
i slabe oči trlja pod tlakom
mrvicama kroti vrapce
orahe po cesti skuplja

tamo gdje me pod ledom gluho
jesenjinova rasplakala kuja
kao muha sasvim privatno
smrt mog oca leti zrakom

kad bi mogla barem da mu
sleti na volej

SALVE REGINA

na dan kad mi je umro otac
na đurđevdan sam saznao
da sam srbin pravoslavac
i hrvat hostija
i ateist peder
trijumf vijuge u svečanom impromptu
za psa bez prednjih nogu
cigan još nisam ali očekujem uskličnik
da mi službenica pod rotacijom
ili otac svih siromaha koji se s čačkalicom
u zubnom zlatu nećka
pokopa oca srbina
jer je hrvatski branitelj
kaže marš u pizdu materinu
fuj odavde
i *salve regina*
pa da odem mirno
pročistiti grlo pred pjevanje
živjeti na aerodrom

PROGLAS

proglašava se dan kašlja:

da kašlju poštari na lažna prebivališta

da kašlju kipari u neprirodnoj veličini

da kašlju majke na vječnim blagajnama

da korisnici metalne milosti u visini koljena

kašlju nepokrivenih usta

duplo da se kašlje na gospodare slijepih vaga

majstore slovnih stupica i kradljivce krede

da se onim nećacima koji iza masne brave

jedu svilene kekse kašlje na uho i na grb

napunite kašljem svoje prazne paprike

samo izađite na ulice i kašljite objektivno

kašljite polifono kroz snove i kroz mak

kašljite na tarifnog isusa i golu vodu

na muhe u mesnici i vino u tetrapaku

stupite u legije razumnog kašlja

umnožite svoj plućni mlaz

iz usta nam je dugo izlazio

zrak za dogovore

oni bi sad još i kusur

proglašava se dan kašlja

DJETELINA

tu smo kao nigdje
u potrazi za dirljivom sintezom
nešto sitno nam se umara u trbuhu
nešto sitno pada nam na glavu
bog s balkona baca opuške

MOLITVA

meke ti je kosa svilen jelene
i kroz srce dubok gaz

ti ćeš tamo gdje je rosa
gdje je božur prvoklas

ako sretnoš moga oca
s brkova mu skini mraz

i neka zna da nije sam
u breziku kad se smrači

neka stupe u maslačke
oci naši plovci i puhači

PREKO NOĆI

preko noći sve posijedilo
od zime i postalo od stakla

gliste sirće tepisi mafijaši
sve se to smrzava u sasvim

običan led i druge pojave
bez empirijske vrijednosti

sve što debitira na ćošku
školske i tekstilne ulice

sve što se stidi da diše
a krasi ga da je slabiji

sve to ili bilo što drugo
sve što dotakne nježni

kapitalizam pretvori u jogurt

TRAŽIM SZYMBORSKU*

u noći sa smrti na nedjelju
dva su nepoznata počinitelja
s plimom u plućima i srcem
na unutarnje sagorijevanje
provalila u skladište knjiga

kako tamo nisu pronašli
nijednu knjigu wisławe szymborske
samo gumene obroke hortenzije ulrich
i mali kalibar fifty centa i napokon izraziti
visokotiražni
realizam doktora phila
ukrali su četiri zimske gume
i tražili na drugom mjestu
rušili se kao zvijezda
na prst djevojčice

* U noći poslije smrti poljske pjesnikinje Wisławe Szymborske nepoznati počinitelji provalili su u skladište knjiga beogradskog izdavača Mono i Manjana i ukrali četiri zimske gume.

PORINUTI

porinuti jedva žive na dnu bezbrode vode
tama je i prostodušno
zajednica hladne krvi vlada
a
svako dance ima svoje porinute
svako dance ima svoje hladne
gdje virginia woolf spava
i pletenice rastu u alge

MERLINKA

prvo je zadavljen a potom udaren
zidarskim čekićem u glavu

prvo je zadavljena a potom udarena
zidarskim čekićem u glavu

prvo su mu dali žensku
onda su joj dali mušku

za svaki slučaj smrt

proljeće je i cvjeta
nasilje nadahnuto spolom

jaglaci djetelina vučje stope
male ruke za olovku i glock

NESTVARNA DJEVOJČICA

čitaš njenu pjesmu
kao da skrštenih ruku
razgledavaš silovanje unatrag

vraćaju se prožeti spolom
dječaci iz mračnih pozadina

gdje da sada pobjegne
čim se rodila već je bila
nespremna za smrt

u svakom ljudskom dobu
budu uvijek dva noža
po suknji stanovnika

draga marija čudina

OKLOPNI MILAKOVIĆI

ona ga na rane previja
i maltretira da ozdravi

decilitar unučjeg urina
popiti u bijeloj glini

recimo breskvina srca
sa sto posto petroleja

ili prah iz amazone
s parkinga u ivanićgradskoj

pucaju vene kao šibice
lagan delirij kisika

prazan bod i poljubac
u redu za linearni akcelerator

tata đurica mama ančica
jedini moji i prvi
deminutivi

MAJKA

kad se vratila s posla pospremila
i posahranjivala po kući

majka se naživo
srušila u spomenik

i prestala da govori mirna
pred onim što će biti

u tišini bez riječi
nosi kao misnu nakanu
svoje suhe sise

i odspava

bila je jedna
prometna nesreća
i netko se nije zabrinuo

nitko se nikada nije
na bilo čemu zahvalio

i tamo je ona ostala
ničija kao latica

koja pada u citat
iz neke duboke krvi

MINIMA MORALIA

dok trepere njene isprike
to je zato što sam slijepa
zato trebam dom zdravlja
a ne zato što ne čujem
period vanilije u mahuni
a ne zato što su zvijezde
zvijezde su kič
svakog utorka ta starica bira
mojih 076 umjesto svojih 670
sve ostalo je theodore isto
živimo oštećenim životom
kao surle na poledici

ANIKOSONET

žena-zemlja, žena-hajka

žena-ispod, žena-iznad

žena-ikar, žena-sinbad

žena-млеко, žena-dajka

žena-pčela, žena-majka

žena-immer, žena-nikad

žena-svoja, žena-džihad

žena-bogo, žena-lajka

žena-zdjela, žena-mondo

žena-boli, žena-žešće

žena-more, žena-rondo

žena-jebe, žena-triješće

žena-kmica, čovjek-pica

čovjek-stroj, žena-strojnica

KRIZANTEME

jedan se čovjek vratio iz smrti
i rekao nema boga
nema ga na oblaku
nema ga na šibici
nema ga na muhi
nema ga kod majstora
nema ga u biskvitu
nema ga u *čemu veljača?*
šteta ideje
nastade velika zbrka
u malom gutljaju topline
od prve do posljednje riječi
neki dečko guli pejzaž
lijep kao mladi muzej
kao sveti augustin
koji se rodio na devi
između pišanja i sranja
u pustinji se to kaže
krivo ste izračunali vjetar

HÄSTLIV

jedan sirijac
koji je prevario smrt
smije se sada u klupi iza mene
cijelom bačvom
kao gusar u crtićima

uči strani jezik
u mali crni notes
unosí nepoznate riječi
poslije zažmiri i ponavlja

I U RAJU GOSPODINOVI SKITAJU RAFALI

na maloj bini doma kulture u raju
kreten pablo recitira čelik
hoće glasno državnu dudu
hoće pravu lokomotivu

dresira pšenicu
s guzom na licu

u publici nema nikoga
samo njih dvoje golubova
mandeljštam
u prvom redu plješću

TENIS SVIJU PROTIV SVIH

na kolokviju iz političke filozofije
tomic hobbess igra tenis i govori mi
sinko da nema države
ne bi ni petog seta
bilo bez ubojice

pa odigra duboku slajs paralelu
tenis sviju protiv svih

u prirodnom stanju
tenisač je tenisaču vuk

država je nastala na
strahu od krivo dosuđene
meč-lopte

RUDNIK STAKLA

sve je u bezobzirnom cvatu i spolu
sretno je sve u čemu sudjeluje pčela

samo se hrapavi apostoli sastaju u kršu
da nitko ne zna čude se magarcu

ne kuže da on jede trnje kontra
ritma livada u teologiji

SINOVI MATERIJE

sonetirao ti toplo rimovanje šume
ili kuhao krv visoko u srcima
ko te pita za tamo neke
brodove na dnjepru
plaću li naftu

domovina te uvijek zove u dužinu
grob tvog groba je nekome sin
sin tvog sina je nekome grob
oko je razlika između suze i vode

poslije opet lijepo naraste trava
pod njom mudro biraj hoćeš li
tko domovinu ljubi
ispast će mu zubi

u domovini jedan čovjek
kupio sve semafore
odavde do helsingborga

koji ćeš psalam

BREZA

kada pokuca prvi sumrak
breza oprezno izlazi na pojilo

to što ima samo svoju samoću
brezi je normalno kao žlijezda

jer nitko nema sestru ako je breza
ni dvije različite brezine borbe

zato breza pije u mraku sama
zjenicama i na bosu nogu

na prvi znak svoje smrti breza
odlazi u jedan baltik da umre

poneko brezino govedo mirno
ovaj baltik nikada ne pronađe

tada se čuje tužna rika breza
i tvoj kurac duboko u meni

nije savršena stvar ali misao
moja misao o tome jest

JULI

srce može biti sitna shema ali
kada tuče bez ikakve tehnike
svijetli cijela budimpešta

tuče srce iza noći

s visine prema vodi
vjetar stariji muški
puše kao dečko

NOVEMBER

na cesti prolivenoj kroz šumu
koleba se malo ježa

iza njega plan mladosti
ispred njega duga
noć republike

MAJALISA HALT VIŠE NEMA

hrvatski arhitekt josip pičman
letio je kratko s petog kata zgrade
u slobodni kroki za veliko možda
u februaru godine 1936

vijest na rubu novina
podcrtava ovaj tihi plasman
najblistavijeg mladog inženjera
kao zagonetku
između reklame za gorku vodu
kod probavnih smetnji
i atentata u davosu

stotine idejnih studija u suhom
kante pune plodnih horizontala
toliko pravokutne otmjenosti
matematika slikarstvom

palača glavne pošte u beogradu
koju ni korekcije viteškog kralja
aleksandra prvog ujedinitelja lično
ne mogu pokvariti

sagradio je samo jednu kuću
danas je to danska
kuća-dugme
na kojoj stoji nepismena spomen-ploča
kao po sredini velike glave
usta krater od slatkiša

PIERRE MENARD, PISAC QUIJOTEA

drugog listopada tisućudevetstoosamdesetsedme
vojo šindolić piše danijelu dragojeviću pjesmu
o slovenskom mjestu koje se zove materija

desetak godina poslije danijel dragojević
kopa s malo više zraka nego motike
sam sebi pjesmu o istom mjestu

kao da se ništa nije dogodilo
kao da su jedan pored drugoga brali
u isti herbarij budućnost staru šest sati

cijeli je slučaj sada povjeren meni
sužava se polako krug oko stvari
pendreci trepere

SRIJEMSKI LINES

za vrijeme drugog svjetskog rata šid
ulazi u sastav nezavisne države hrvatske
ćirilica je zabranjeno pismo pa slikar
iz protesta slike ne potpisuje
označava samo godine nestanka

najviše slika nestalo je 1942. godine
to su uglavnom plikovi na krajoliku
prilagođavanje motiva crvarenju
ćelavi kistovi njihove perike
na sunčanoj strani pinakoteke

TRI ZNAČENJA FUGE U ŽUPANJI

trava izvlači fugu u vremenu

johann sebastian bog sklada

a kod kratkotrajne fuge

osim u bijegu

osoba je nemirna i zbunjena

za takvo ponašanje kažu leksikografi

nema tjelesne osnove

fuga se odglazbila

u vazmenom tjednu ribolovno društvo

na središnjem gradskom trgu

dijeli udice

KAKO SE MOJ OTAC SJEĆA DRNIŠA

do kamena kamen
u bubregu kamen
laki plućni kamen
od mjehurića i milja
kamen iz kojeg mama
preklinje brašno
slatki kamen takozvani
karamela čikola
sitni kamen takozvani
gospina sačma
kamen u plamenu
kamenu pod oblake
i samo jedan
u kamenu magarac

VUKOVAR

tijelo koje piše roman pušta
dva kilovata topline u sobu

moraš biti peć kao balzac
i sukljati kao srce selice

dok velikom brzinom letiš
kroz hladni oblak hidrogena

pjesma se ne piše nego traži
smatra pentti saarikoski

cvrčak s blagom detonacijom
i brošuram vukovarskog borova

koji mi na uho kaže tu je nekada
dvadeset hiljada ljudi
jelo jabuke

GOLDMUND

izvijaju se i vise golim grlom
licem plitko prema noći
okupator misli da je vješanje
niža recimo zečja smrt
inače bi bilo jednostavnije
s giljotinom na kovanice
vise s balkona i u rukama
drže prazne grude zraka
tanko vlakno lipnja veže
dah za dah za dachau
kao muhe na masakru
kompletira se crna snimka
tužan srednji menadžment
odjednom prekida vješanje
iz tehničkih razloga
naime nema više špage
samo banalnost dobra
banalnost banalnosti
hannah arendt
hannah montana

palačinke od jaja carskog pingvina

Tulle, 1944.

DJED

ako želiš znati crno zlo od goreg
govorio je djed
trebaš samo džepni sat i rukopis
pa ne šilji nos visoko u svemir
da ti perika ne padne u koprive

djed je više volio krompir nego svemir
kratke ušne resice od dugih
zdrav grom od bilo koje zastave
a prugu i svetog antuna jednako
jednom je potrošio sve pare na sreću
jer je bio sunčan dan i jer su nesreće skupe
samo ako ih možemo platiti
govorio je sve na ovom svijetu u kosti stoji
samo se šljiva kotrlja

nikada nisam imao djeda

DOSTAVLJAČ NOVINA

po švedskoj crnoj šumi
dostavljam ljudima novine

to je najvažniji posao na svijetu
ponekad iz čista mira zatrubim

da nisam dostavljač novina
bio bih druželjubivi
sumo hrvač

hrvao bih se s predsjednikom
kućnog savjeta
direktorom pošte
ili čak sa susjedom
ako je ljubazna

hrvao bih se u samoći
kad nema nigdje nikoga

samo pod snijegom kratko dišu
zečji gremiji

i plenum srna oprezno
gazi suhu mjesečinu

kad nema nigdje nikoga
kad tamno je od očiju predivo

SEMANTIČKE KLIZALJKE

treće lice ne može vratiti vrijeme u prvo
u šestar vida udes osobitu vrstu
nagle prometne sreće koja odjednom
preuzima od tebe tvoje teško uzbrdo
goran milaković nikada o sebi ne govori
u trećem licu on živi od sumnjive riječi
i mogućih okolnosti ništa specijalno
on može vratiti vrijeme ali bira prošlost
zbog koje nema budućnost
pljuje sokić u snijeg
gazira snijeg
šišmiši škripe
džukele hopsaju
normabel kreni

PROSJAČIM NA KOLODVORU U NOVOM SADU I NE ZNAM VIŠE KAKO

nećete li gospođo možda
onda ovoga krležu izlet u rusiju
on vam je veliki majstor
živežne rečenice
vratit će vam krv u obraze
možete njome osvetiti univerzitet
pridobiti nećake za kurs pozitivnog nihilizma
izračunati povoljan suncostaj pojesti blato
u galiciji u bukovini s posve malog ušća
u kutu oka kad se trepavice dodiruju
skida uroke nabačaje osobito efikasno
skinut će vam diletante s kurca
za svega trideset dinara zašto
zašto da ja budem iznimka
gospođo

PISMO

nedogledu i tabucchiju

nisam kalipso da bazdim na vječnost
sa sve četiri strane okruženu morem
tko ti je rekao da si kralj itake odiseju
s kojim pravom razapinješ jedro i vijest
po vijest kao u mravljoj koloni strpljivo
mrviš staklo u čašu iz koje pijem vodu
postoji li razlog što redovno znam
da si poludio za lakim kubicima
da je singapur aseptičan
da s vrha kurca muškarci otoka flores
imaju duboke krupne
crne oči
postoji li odiseju nostalgija
za onim što još bilo nije
zato što ja tako kažem

PEDERSKY MARŠ

volim vas mladići sve na isti način
volim vaša ždrijela vaše ključne kosti
na vaše vreteno volim se ubosti
volim kad vas more ljubi kao začín

volim vas mladići volim vašu pjenu
volim da vam žile probiju kroz kožu
volim da sam budan na vašem nožu
volim vas mladići volim vas u venu

volim vas mladići kao prvi puta
volim vaše šliceve imati pri ruci
volim vas u troje volim vaš prepucij
volim vas mladići volim da se guta

volim vas mladići više nego ljeto
više nego sintaksu cimet sinagogu
volim vaša tijela namjerna u bogu
voli vas mladići tatica geppetto

PRIČA

nikada mi neće biti sasvim priča
priča o jobu

ustalio se tako znači dobri bog
tavori
češka se
toplo mu je i aorist
kalorifer radi
sve vidi sve zna
svi znaju i vole ga
čak i duhom kažnjeni
čak i onaj božji volo
koji im pod nogama hrska neznatno

a najviše job

i tako dođe bogu višnjem svevišnjem
sotona
i prca ga jer mu je dosadno

kao što je mene darko brdarić prcao
da mi neće doći na peti rođendan
da se rasplačem
jer mu je dosadno

tako ga prca i kaže mu
job te voli zato što si mu sve dao
uzmeš li mu sve
nja nja

i bijeli bog najbjelji naprosto
sruši na joba prištevne i obade
i pobije mu djecu vebeerom

i sad je to molim vas

neki zaplet

SNOVI

sanjam neku problematičnu osobu.
ne sjećam se u čemu je problem.
posve je moguće da za njom iz sveg glasa vičem
punija osobo, punija osobo,
samo zbog uživanja u kompoziciji
tog vokativa.

sanjam da pišem poeziju sa zapletom u ubojstvu.
vrlo je popularna među određenim piscima iz švedske.
otprilike onako,
kako borgesu obožavaju filozofi
ravnodušni prema razlici koju zastupaju u raspravi o
univerzalijama,
tako su i mene koncelebrirale tisuće
pisaca krimića.

sanjam, pod nekim planinama dok hodam,
osjećaj razrijeđene težine odozdo prema gore
kao da ću glavom dotaknuti špic,
kao da si planina i ja
prijetimo tjemenom.

sanjam da imam dobro utvrđen bunker
u ulici jarosława iwaszkiewicza.
nekoliko dana kasnije vidim njegovu novelu crveni štitovi.
zaključujem da to nije nikakav znak i pristupam
izabranim pjesmama zbigniewa herberta.
on kaže da grand canyon
izgleda kao sto hiljada katedrala okrenutih naopačke.

sanjao sam džemala bijedića.
to ime potpuno otkaćeno od konkretnog lica.
bilo je nekako
u zraku,
spominjalo se, pristajalo
dvojici
ili trojici.

sanjam police pune
kafkinih knjiga koje ne postoje.
lijepe su.
izdavačko poduzeće zora.

sanjam novi ormar za hodnik.
sutra dan, ormar je tu
ja podižem male ruke
i sklapam ga dopola.
za drugu polovicu nema prostora.
rasklapam, prenosim ga u dijelovima na
potpuno neprikladno drugo mjesto,
zatvaram zatim oči i zamišljam svijet
kao svoju volju i predodžbu.
otvaram oči.
ništa.
ormar stoji nepomućen,
otporan na solipsizam.
ni probudio se nisam.
porazio me predmet.

tko se još sjeća rafaela lemkina?
to sam pitanje sanjao.

sanjam da tata i ja nekim dostavnim vozilom, biciklima
idemo na misu.

ulazimo posljednji, sjedamo, napredujemo i pjevamo,
i ponavljamo,
vljamo,
ljamo,
jamo.

crkva je puna snebljivih leđa.

mi smo jedini komunisti.

lijevo od nas, u nekoj niši, ništini,

siguran u sebe odobrava misu purpurni biskup.

odjednom, tako mi dođe, i ja se ustremim,

zgrabim ga za damast, dignem

od čega se sastoji ukupna njegova težina,

zaurlam a šta vi,

šta nam vi vozite biskupe,

čime ste nam vi došli u raj.

sanjam da je netko pred ulazom jutros
napustio pisaću mašinu olympia.
to je neki namučeni pjesnik,
to je gadafi odustao od romana,
kaže moj tata.
ovome snu prilažem fotografiju.

u snu su krećili.
po sušenju i prelasku sna
iz jednog u drugo beskućništvo.

sanjam da me lela i brane zovu kući
kuća je kao u tranströmerovoj pjesmi
od stakla na padini
iako sam najavljen i stupam pomalo
strojno svečano brane još spava
i nikome zbog toga nije neugodno
sve je voljno kao na pikniku
lela odlazi po kavu i kriške
a brane se budi i u kišu
s one strane prozora
s ove strane prozora
ubacuje smjesta neke iglice
soba svjetluca
da možemo razgovarati

sanjam trenutak kad je netko
u francuskom gradu parizu
shvatio da umire nerazriješeno
sjedi u baloneru i puši zelene cigarete
postaje odlomak sna
claudio arrau

sanjam da spašavamo nasip
pjevamo borbene i pijeskom
punimo vreće na kojima piše
jugoslav white sugar
stanite ljudi vičem oko sebe
ovo nije san
jugoslavije nema

sanjam da sam na utrci hrtova
pod nasipom u domaljevcu
njoj je danas poseban dan
jer trči protiv dževe
iz publike netko više
sad ćemo da vidimo
ko je brži
kuja ili čuko

sanjam odvija se prevrat na nebu
sve je puno sumnji i perja
gospod formira svoje kohorte od zlata
poziva taksijarhe provjerava očnjake
veže mašnu oko vrata brahijalne pudle
pored njega prirodna kao dječji grob
bira djeva bijele ljiljane borbenu svilu
piero di cosimo organizira simetriju
po jedan amen za svaki prekinuti vrat
alelujaju sfere

pri dnu te slike kao u velikoj probavi
kao buhe skakuću podstanari vida
eunusi kmice dimnjačari slijepci
bušmani djeca poručnika schmidta
sobibor černobil sida palestina
spinoza i tvornički mališani
dizači utega iz bugarske
permanentna perut heroji kurska
jedan pokretni zahod za nepokretne
kojeg po ubožnicama zovu princeza
sastaju se donje regije čovječanstva
nekome se piljevina zavukla pod jezik
netko sluti da se iz inata samo govna jedu
to su prevratnici između dva daha
prvi puta oni su bez nade koja gnoji nebo

u autobusu na liniji
bagdad plovdiv
kondukter putnicima
na mikrofon čita roman

PISATI PJESMU

Pisati pjesmu znači graditi ruševinu. Znači jednako slaviti propadanje, samo sporije. Ruševina propada sporije nego drugi ljudi. Ona je već ruševina. Pjesnici su svima nama ciganska soba. Pjesnici su pjesnici građenja. Ovo pitanje nije da se odgovara nego da se pita. Osuđujem sve pjesnike.

Goran Milaković

Rođen 1983. u Slavonskom Brodu. Osnovnu školu i gimnaziju završio u Županji, a studij filozofije i sociologije na Filozofskom fakultetu u Zagrebu, gdje i živi.

Objavljivao pjesme u časopisima i na portalima za književnost i kulturu. Radio je u nevladinom sektoru i kao novinar.

Objavio: *Rudnik stakla* (poezija, 2019), *Kruh za poslije* (poezija, 2025).

Biblioteka Mali rakun

knjiga 95

Goran Milaković

RUDNIK STAKLA

drugo izdanje

© 2026 Goran Milaković

© za elektroničko izdanje: Društvo za promicanje književnosti
na novim medijima, 2026

Izdavač

Društvo za promicanje književnosti
na novim medijima, Zagreb

Za izdavača

Krešimir Pintarić

Glavni urednik

Krešimir Pintarić

Urednik

Tihomir Dunđerović

Fotografija

Alvin & Chelsea / Pexels.com

Objavljeno

12. travnja 2026.

ISBN 978-953-374-438-4 (HTML)

ISBN 978-953-374-439-1 (EPUB bez DRM)

ISBN 978-953-374-440-7 (PDF)

Prvo izdanje

Hrvatsko društvo pisaca, Zagreb, 2019.

Knjiga je objavljena uz financijsku podršku Ministarstva kulture i medija Republike Hrvatske i Grada Zagreba. Mišljenja izražena u ovoj knjizi odražavaju isključivo mišljenja autora i ne izražavaju nužno stajališta ustanova koje pružaju financijsku podršku.